

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

STANOVISKA

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 21. dubna 2009

k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o ratingových agenturách

(CON/2009/38)

(2009/C 115/01)

Úvod a právní základ

1. Evropská centrální banka (ECB) obdržela dne 17. prosince 2008 žádost Rady Evropské unie o stanovisko k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o ratingových agenturách⁽¹⁾ (dále jen „navrhované nařízení“)⁽²⁾.
2. Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena článkem 105 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství. V souladu s článkem 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

Všeobecné připomínky

3. ECB vítá cíle sledované navrhovaným nařízením⁽³⁾ a podporuje dohodu, jíž dosáhli ministři financí a guvernéri centrálních bank na schůzce zemí G20 konané dne 14. března 2009⁽⁴⁾ v rámci mezinárodně koordinovaných iniciativ směřujících k posílení regulačního rámce pro činnost ratingových agentur. ECB se domnívá, že regulační iniciativy týkající se ratingových agentur by měly sledovat následující cíle⁽⁵⁾. Zaprvé, měla by se zlepšit transparentnost v oblasti vydávání ratingů a jejich průběžného sledování, aby byla ratingová hodnocení vydávaná ratingovými agenturami lépe srovnatelná a ve větší míře se mohla uplatňovat soutěž v ratingovém odvětví. Zadruhé, proces ratingového hodnocení by měl splňovat odpovídající požadavky na kvalitu a integritu. Konkrétně je z pohledu finanční stability nanejvýš důležité, aby proces ratingového hodnocení nevedl k nadměrné volatilitě ratingů, jež může

⁽¹⁾ KOM(2008) 704 v konečném znění, 12. listopad 2008. K dispozici na www.eur-lex.europa.eu

⁽²⁾ Toto stanovisko vychází z verze datované 12. listopadu 2008, k níž byla ECB formálně požádána o stanovisko. Navrhované nařízení bylo následně upravováno v rámci pracovní skupiny zřízené Radou.

⁽³⁾ ECB poznamenává, že navrhované nařízení se opírá o článek 95 Smlouvy, nikoli čl. 47 odst. 2 Smlouvy, který představuje právní základ pro přijímání směrnic.

⁽⁴⁾ Viz společné komuniké ministrů financí a guvernérů centrálních bank zemí G20, Velká Británie, 14. března 2009. K dispozici na www.g20.org

⁽⁵⁾ Viz příspěvek Eurosystemu v rámci veřejné konzultace k návrhu směrnice/nařízení Komise o ratingových agenturách, září 2008 (dále jen „příspěvek Eurosystemu“), který je k dispozici na internetových stránkách ECB www.ecb.europa.eu

vést k prudkému přeceňování aktiv a narušení důvěry v trh. Zatřetí, je třeba zajistit integritu a nezávislost ratingových agentur předcházením vzniku střetů zájmů a v případech, kdy už k takovým střetům dojde, jejich náležitým řešením v rámci transparentního regulačního rámce.

Oblast působnosti navrhovaného nařízení

4. Očekává se, že navrhované nařízení se bude vztahovat na „ratingy, které jsou určeny k použití pro regulační nebo jiné účely“ regulovanými finančními institucemi (úvěrovými institucemi, investičními podniky, pojišťovnami, zajišťovny, podniky kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a institucemi zaměstnaneckého penzijního pojištění) a které se zveřejňují nebo distribuují na základě předplatného⁽⁶⁾. Kromě toho budou regulované instituce pro regulační účely smět používat pouze ratingy vydané ratingovými agenturami usazenými v EU a registrovanými v souladu s navrhovaným nařízením⁽⁷⁾.

ECB podporuje takto široce vymezenou oblast působnosti navrhovaného nařízení, má však v tomto směru následující připomínky:

Zprvu, z výrazu „k použití pro regulační a jiné účely“ lze vyrozumět, že se upřednostňuje širší oblast působnosti. Přitom ale jak důvodová zpráva připojená k navrhovanému nařízením, tak souhrn posouzení dopadů vypracovaný Komisí se vyslovují spíše ve prospěch užšího přístupu, při kterém by se navrhované nařízení vztahovalo pouze na ratingy určené k použití pro regulační účely⁽⁸⁾. Komise uvádí, že navrhovaný přístup je „proporcionální“, protože „není zaměřen na všechny ratingové agentury, ale pouze na agentury, jejichž ratingy používají finanční instituce k regulačním účelům, tj. agentury s potenciálně velkým dopadem na finanční systém“⁽⁹⁾. Přitom však navrhované nařízení kolísá mezi záměrem zavést „společný přístup k zajištění vysoké kvality ratingů používaných ve Společenství“⁽¹⁰⁾ a „pravidla, která zajistí, aby všechny ratingy používané finančními institucemi regulovanými legislativou Společenství byly vysoce kvalitní a vydané ratingovými agenturami, jež podléhají přísným požadavkům,“⁽¹¹⁾ na straně jedné a omezením požadavku registrace na ratingové agentury usazené ve Společenství, které si chtějí zajistit, že jejich ratingy budou moci používat finanční instituce v EU pro regulační účely⁽¹²⁾, na straně druhé. Navrhované nařízení také neobjasňuje pravidla platná pro cenné papíry, pro něž se zveřejňuje prospekt podle směrnice 2003/71/ES Evropského parlamentu a Rady ze 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES⁽¹³⁾, a které se hodnotí podle navrhovaného nařízení.

Zadruhé, ustanovení o oblasti působnosti navrhovaného nařízení vymezuje „regulační účely“ v podstatě jen odkazem na nejvýznamnější příklad používání ratingů ve finanční regulaci, tj. směrnici 2006/48/ES Evropského parlamentu a Rady ze 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepřpracované znění)⁽¹⁴⁾, podle níž mohou úvěrové instituce používat ratingy jako jeden ze zdrojů referenčních údajů pro výpočet svých kapitálových požadavků pro účely platební schopnosti⁽¹⁵⁾. ECB rozumí, že takovéto vymezení by pokrývalo ratingy „s potenciálně velkým dopadem na finanční systém“⁽¹⁶⁾. V tomto směru se ministři financí a guvernéri centrálních bank zemí G20 14. března 2009 dohodli na regulačním dohledu, včetně registrace všech ratingových agentur, jejichž ratingy se

⁽⁶⁾ Čl. 2 odst. 1 navrhovaného nařízení.

⁽⁷⁾ Čl. 4 první odstavec navrhovaného nařízení.

⁽⁸⁾ Použití ratingů pro jiné než regulační účely však navrhované nařízení upravuje (viz druhý odstavec čl. 4 navrhovaného nařízení).

⁽⁹⁾ Viz odstavec 2.2 důvodové zprávy. Totéž potvrzuje i odstavec 5.2 - možnost 4 pracovního dokumentu útvarů Komise (Souhrn posouzení dopadů), který navrhované nařízení provází, SEK(2008) 2745, 12. listopad 2008, k dispozici na internetových stránkách Komise www.ec.europa.eu

⁽¹⁰⁾ Článek 1. Druhá věta 28. bodu odůvodnění navrhovaného nařízení obsahuje požadavek, aby příslušné orgány členských států měly k dispozici prostředky nezbytné k zajištění, „aby ratingy určené k použití ve Společenství byly vydávány v souladu“ s navrhovaným nařízením.

⁽¹¹⁾ Viz 2. bod odůvodnění, stejně jako 6. a 38. bod odůvodnění navrhovaného nařízení.

⁽¹²⁾ Viz čl. 12 odst. 1 navrhovaného nařízení a 21. bod odůvodnění.

⁽¹³⁾ Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64.

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Viz odst. 1.1 Souhrnu posouzení dopadů a 1. bod odůvodnění navrhovaného nařízení.

⁽¹⁶⁾ Viz odst. 2.2 důvodové zprávy.

používají pro regulační účely⁽¹⁷⁾. Protože však pojem „regulační účely“ není blíže definován a protože není uvedeno, zda pod něj spadají odkazy na použití ratingů v právních předpisech Společenství (jak je provádí vnitrostátní právo) a ve vnitrostátním právu členských států, ECB navrhuje ustanovení dále upřesnit. Konečně některá ustanovení navrhovaného nařízení, jako např. všeobecná povinnost ratingových agentur zveřejňovat „každý rating“⁽¹⁸⁾, by mohla být s vymezením oblasti působnosti navrhovaného nařízení v rozporu, pokud by nařízení mělo dopadat pouze na ratingy používané k regulačním účelům.

Zatřetí, navrhované nařízení se vztahuje pouze na ratingy, které se distribuují na základě předplatného nebo se zveřejňují. V zájmu zachování konzistentnosti s pravidly platnými pro externí ratingové agentury (external credit assessment institutions, ECAI), která upravuje směrnice 2006/48/ES⁽¹⁹⁾, navrhuje ECB upřesnit, že rating se považuje za zveřejněný, pokud k němu mají za stejných podmínek přístup potenciální uživatelé a jeho opodstatněnost může být řádně posouzena veřejností.

Začtvrté, ratingy by měly být založeny na metodikách, které kombinují kvalitativní a kvantitativní přístupy⁽²⁰⁾. V tomto směru ECB poznamenává, že ratingové nástroje používané poskytovateli - třetími stranami⁽²¹⁾ jsou obvykle založené výlučně na kvantitativních faktorech a neberou v úvahu kvalitativní informace, jako např. informace získané prostřednictvím kontaktů s vyšším managementem a provozními pracovníky hodnoceného subjektu. V kontextu rámce pro provádění operací měnové politiky Eurosystemu (který zahrnuje ECB a národní centrální banky členských států, jež přijaly euro) se k těmto ratingovým systémům přistupuje jinak než k ostatním zdrojům ratingových hodnocení, jako jsou např. hodnocení zpracovaná ECAI. Proto by se mělo zvážit, zda v navrhovaném nařízení nemá být upřesněno, že ratingy zpracované poskytovateli - třetími stranami do jeho působnosti nespádají.

Konkrétní připomínky

Dopad navrhovaného nařízení na operace centrálních bank

5. ECB se přímo dotýká služby, které ratingové agentury poskytují v kontextu plnění úkolů a povinností Eurosystemu, pokud jde o provádění operací měnové politiky, stejně jako o další činnosti centrální banky, jako je správa devizových rezerv či operace týkající se správy vlastních prostředků⁽²²⁾. V čl. 18.1 druhé odrážce statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB“) se uvádí, že ECB a národní centrální banky mohou provádět úvěrové operace s úvěrovými institucemi a s ostatními účastníky trhu s tím, že úvěry jsou dostatečně zajištěny. Pro účely operací měnové politiky je významným kritériem způsobilosti aktiv skutečnost, že splňují vysoké úvěrové standardy. Pro tento účel definuje rámec pro ratingová hodnocení v Eurosystemu (Eurosystem credit assessment framework, ECAF) postupy, pravidla a techniky, jejichž prostřednictvím je plnění tohoto požadavku zajišťováno. Při ratingovém hodnocení způsobilých aktiv se Eurosystem opírá o informace pocházející z některého z následujících čtyř zdrojů: ECAI, interní systémy hodnocení úvěrového rizika národních centrálních bank (in-house credit assessment systems, ICAS)⁽²³⁾, interní ratingové systémy protistran, ratingové nástroje poskytovatelů - třetích stran⁽²⁴⁾. Eurosystem

⁽¹⁷⁾ Viz poznámka pod čarou č. 4 tohoto stanoviska.

⁽¹⁸⁾ Čl. 8 odst. 1 navrhovaného nařízení.

⁽¹⁹⁾ Příloha VI, část 2.

⁽²⁰⁾ V tomto směru viz směrnici 2006/48/ES (příloha VI, část 2), která stanoví, že k tomu, aby bylo možné rozlišovat mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými ratingy mají příslušné orgány brát v úvahu jak kvalitativní, tak kvantitativní faktory.

⁽²¹⁾ Viz odst. 5 tohoto stanoviska a odst. 6.3.1. přílohy I k obecným zásadám ECB/2000/7 z 31. srpna 2000 o nástrojích a postupech měnové politiky Eurosystemu (Úř. věst. L 310, 11.12.2000, s. 1) (viz neoficiální konsolidované znění zpracované Úřadem pro oficiální publikace Evropských společenství, k dispozici na internetových stránkách ECB www.ecb.europa.eu).

⁽²²⁾ Viz příspěvek Eurosystemu, s. 2.

⁽²³⁾ Pokud jde o ICAS, viz také odst. 6 a 7 tohoto stanoviska.

⁽²⁴⁾ Viz oddíl 6.3.1 přílohy I k obecným zásadám ECB/2000/7.

si vyhrazuje právo rozhodnout, zda emise, emitent, dlužník nebo ručitel splňují vysoké úvěrové standardy na základě jakýchkoli informací, které považuje za relevantní, a z tohoto důvodu aktiva odmítnout. K zajištění konzistentnosti, přesnosti a srovnatelnosti shora uvedených čtyř zdrojů ratingových hodnocení používaných v rámci ECAF stanovil Eurosystem kritéria přijatelnosti pro každý z těchto zdrojů a pravidelně sleduje jejich výkonnost porovnáním s měřítky vysokých úvěrových standardů Eurosystemu ⁽²⁵⁾.

V tomto kontextu ECB doporučuje, aby bylo v odůvodnění upřesněno, že ustanovení navrhovaného nařízení, která se vztahují na ratingové agentury, nemají vliv na právo Eurosystemu ani centrálních bank členských států, které nepřijaly euro, podle vnitrostátní legislativy vymezit postupy, pravidla a kritéria k zajištění požadavku, aby aktiva způsobila pro účely operací měnové politiky splňovala vysoké úvěrové standardy, a případně určit podmínky pro používání ratingů při provádění operací centrální banky.

Výjimky pro interní ratingové systémy národních centrálních bank

6. Navrhované nařízení se nevztahuje na ratingy vydávané veřejnými orgány, jejichž ratingy se nezveřejňují a nejsou placeny hodnoceným subjektem ⁽²⁶⁾. Jak bylo uvedeno výše ⁽²⁷⁾, při posuzování úvěrových standardů způsobilých aktiv bere Eurosystem v úvahu ratingy pocházející z různých zdrojů včetně ICAS, které provozují některé národní centrální banky. Tyto ICAS jsou pro provádění měnové politiky v rámci Eurosystemu velmi důležité. Například úvěrové pohledávky představují významný zdroj aktiv přijímaných v rámci Eurosystemu jako zajištění a zavazánými jsou z nich často středně velké podniky, jejichž bonita se hodnotí pouze v rámci ICAS ⁽²⁸⁾. ECB se kloní k názoru, že by nebylo přiměřené podřizovat i tyto ICAS registrační povinnosti podle navrhovaného nařízení. Navíc by nebylo vhodné či odůvodněné uplatňovat některá ustanovení navrhovaného nařízení na ratingy vydávané národními centrálními bankami. V případě ICAS platí, že jejich ratingy i) nejsou zveřejňovány a ii) nejsou placeny hodnoceným subjektem. ECB se proto domnívá, že je dán důvod k vynětí ratingů zpracovaných národními centrálními bankami z působnosti navrhovaného nařízení, a navrhuje, aby bylo navrhované nařízení odpovídajícím způsobem upraveno.
7. ECB souhlasí, aby tyto systémy byly vyňaty z působnosti navrhovaného nařízení v případech, kdy jsou provozovány v souladu s podmínkami, jež jsou rovnocenné požadavkům navrhovaného nařízení a zajišťují odpovídající integritu a nezávislost ratingové činnosti. V kontextu rámce měnové politiky Eurosystemu pro provádění operací na trhu jsou již tyto systémy podrobeny důkladné prověrce a komplexnímu sledování výkonnosti ze strany Eurosystemu, který může jejich provozování ve vymezených případech pozastavit nebo ukončit ⁽²⁹⁾. ECB se proto domnívá, že shora uvedená podmínka by měla být automaticky považována za splněnou, pokud je ICAS validován pro účely operací měnové politiky v Eurosystemu ze strany ECB. Pokud jde o ratingy vydávané národními centrálními bankami, které splňují obě shora uvedená kritéria, ale u kterých ECB neposuzovala příslušný ICAS, měl by být zaveden postup k ověření, zda takový ICAS splňuje kritérium „rovnocennosti“. ECB navrhuje, aby národní centrální banky mohly v takových případech požádat Komisi o výjimku a aby v zájmu jednotného uplatňování shora uvedených kritérií Komise před vydáním rozhodnutí o výjimce konzultovala ECB a využila tak její odbornosti v této oblasti. ECB navrhuje změnit navrhované nařízení a zařadit odpovídající bod odůvodnění s cílem promítnout tento postup.

Dohled nad ratingovými agenturami, jejich registrace a uznání ECAI za způsobilé

8. Směrnice 2006/48/ES umožňuje úvěrovým institucím používat externí ratingy poskytnuté ECAI pro výpočet hodnot vážené expozice v rámci standardizovaného přístupu ⁽³⁰⁾ a při použití metody založené

⁽²⁵⁾ Viz oddíl 6.3.1. přílohy I k obecným zásadám ECB/2000/7.

⁽²⁶⁾ Čl. 2 odst. 2 navrhovaného nařízení.

⁽²⁷⁾ Viz odst. 5 tohoto stanoviska.

⁽²⁸⁾ Viz „Jednotný seznam v systému zajištění v Eurosystemu“, Měsíční bulletin ECB, květen 2006, s. 75–87, a příspěvek Eurosystemu, s. 9.

⁽²⁹⁾ Viz oddíl 6.3.4 přílohy I obecných zásad ECB/2000/7.

⁽³⁰⁾ Články 78 až 83 a příloha VI.

na ratingu pro sekuritizaci⁽³¹⁾. Vzájemný vztah mezi režimem zaváděným pro ratingové agentury v navrhovaném nařízení a již zavedeným postupem pro uznávání ECAI za způsobilé podle směrnice 2006/48/ES by mohl vyvolávat obavy a měl by být náležitě řešen. Konkrétně by mělo být upřesněno, že registrace ratingové agentury podle navrhovaného nařízení je podmínkou uznání ECAI způsobilou podle směrnice 2006/48/ES. Dále by měla být odpovídajícím způsobem změněna směrnice 2006/48/ES, jak se navrhuje v příspěvku Eurosystemu⁽³²⁾, tak aby se zabránilo „duplicitě postupů a nákladnému překrývání požadavků“ a byl zajištěn soulad obou předpisů. Například požadavky nestrannosti, nezávislosti, stálého přezkumu, transparentnosti a zveřejňování vážící se k metodice přiřazování úvěrového hodnocení⁽³³⁾ by měly být automaticky považovány za splněné u ratingových agentur, které jsou registrovány podle navrhovaného nařízení.

9. Navrhované nařízení stanoví, že každý členský stát určí příslušný orgán pro účely tohoto nařízení⁽³⁴⁾. Podle směrnice 2006/48/ES zůstává orgánům bankovního dohledu členských států pravomoc uznávat ratingové agentury za ECAI v souladu s požadavky zakotvenými ve směrnici⁽³⁵⁾. Pokud Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry (CESR) či orgány určené navrhovaným nařízením převezmou odpovědnost za registraci ratingových agentur a dohled nad nimi, jak se navrhuje ve zprávě skupiny vedené Jacquesem de Larosièrem⁽³⁶⁾, měly by v otázkách registrace a dohledu, jakož i v otázce případného uplatňování sankcí, konzultovat příslušné orgány bankovního dohledu. Při revizi směrnice 2006/48/ES by měl evropský zákonodárce na základě zkušeností s režimem, kterým se řídí ECAI⁽³⁷⁾, zhodnotit, zda není namístě dále zjednodušit mechanismus pro uznávání těchto institucí s ohledem na možné synergie s úpravou registrace ratingových agentur a dohledu nad nimi podle navrhovaného nařízení.

Spolupráce mezi příslušnými orgány a výměna informací

10. Navrhované nařízení zakotvuje rámec pro registraci ratingových agentur a dohled nad jejich činností založený na úzké spolupráci mezi orgány členských států. ECB si všímá, že role CESR se omezuje na poskytování poradenství příslušným orgánům členských států i) pokud jde o návrhy rozhodnutí o registraci nebo návrhy na zamítnutí registrace⁽³⁸⁾ a ii) v případech uvedených v navrhovaném nařízení⁽³⁹⁾ anebo tam, kde orgány zamýšlejí přijmout opatření v oblasti dohledu⁽⁴⁰⁾. V tomto ohledu ECB poukazuje na obavy vyjádřené ve zprávě Jacquese de Larosièra, že „systém udělování licencí a dohledu obsažený v tomto návrhu je příliš těžkopádný“ a „je pravděpodobné, že zejména rozdělení úkolů mezi domácí orgány a orgány hostitelské země bude neúčinné a neefektivní“⁽⁴¹⁾. Navíc se ve zprávě Jacquese de Larosièra navrhuje přenést odpovědnost za udělování licencí a přímý dohled nad institucemi působícími v celé EU, jako jsou ratingové agentury, evropskému orgánu, který by měl vzniknout přeměnou CESR. Ačkoli Eurosystem se již vyslovil ve prospěch koordinační role CESR⁽⁴²⁾, jeho roli ve vztahu k ratingovým agenturám bude možná zapotřebí znovu přezkoumat ve světle budoucí implementace doporučení skupiny Jacquese de Larosièra⁽⁴³⁾.

⁽³¹⁾ Články 94 až 101 a příloha IX.

⁽³²⁾ Viz s. 5.

⁽³³⁾ Viz zejm. články 81 a 97 a přílohu VI, část 2 směrnice 2006/48/ES.

⁽³⁴⁾ Čl. 19 odst. 1.

⁽³⁵⁾ Podle čl. 81 může být externí ratingová agentura, která poskytuje externí rating, uznána příslušnými orgány za způsobilou pro účely určení rizikové váhy expozice. Pokud byla externí ratingová agentura uznána za způsobilou příslušnými orgány jednoho členského státu, mohou ji za způsobilou uznat příslušné orgány dalších členských států bez vlastního hodnocení.

⁽³⁶⁾ Viz zpráva z 25. února 2009 vypracovaná skupinou expertů vedenou Jacquesem de Larosièrem o finančním dohledu v EU (dále jen „zpráva Jacquese de Larosièra“), odst. 67 (k dispozici na www.europa.eu).

⁽³⁷⁾ Viz doporučení Evropského výboru orgánů bankovního dohledu (CEBS) k uznávání externích ratingových agentur z 20. ledna 2006 (CEBS Guidelines on the Recognition of External Credit Assessment Institutions; k dispozici na internetových stránkách CEBS www.c-eb.org).

⁽³⁸⁾ Viz článek 15 navrhovaného nařízení.

⁽³⁹⁾ Viz článek 18 navrhovaného nařízení.

⁽⁴⁰⁾ Viz články 21 a 22 navrhovaného nařízení.

⁽⁴¹⁾ Viz zpráva Jacquese de Larosièra, odst. 67.

⁽⁴²⁾ Viz příspěvek Eurosystemu, s. 5.

⁽⁴³⁾ Ve zprávě Jacquese de Larosièra se navrhuje, aby „úkol udělovat licence ratingovým agenturám v EU, sledovat jejich činnost a v tomto světle prosazovat změny“ byl svěřen CESR, odst. 67.

11. ECB zdůrazňuje, že ať už bude zaveden jakýkoli mechanismus koordinace v oblasti regulace a dohledu nad ratingovými agenturami, měl by umožňovat, aby do něj v odpovídající míře mohl vstupovat Eurosystem, a to s ohledem na jeho zájem, pokud jde o provádění operací centrálních bank, a se zřetelem na finanční stabilitu. V tomto směru navrhuje upravit v navrhovaném nařízení komunikační mechanismy obdobné těm, které jsou upraveny v právním rámci Společenství v oblasti výměny informací mezi příslušnými orgány a centrálními bankami ESCB⁽⁴⁴⁾. ECB proto navrhuje úpravu, která by byla v souladu s jejím doporučením vyjádřeným ve stanovisku CON/2009/17⁽⁴⁵⁾. Navíc by ECB uvítala zavedení povinné konzultace s Evropským výborem orgánů bankovního dohledu, stejně jako s Evropským výborem orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním⁽⁴⁶⁾, před vydáním pokynů příslušným orgánům členských zemí.

Výjimky pro místní ratingové agentury

12. Příspěvek Eurosystemu upozornil na skutečnost, že navrhované nařízení by mohlo zvážit alternativní a méně přísný přístup k místním ratingovým agenturám, které se zabývají především emisemi podniků, a že osvobození těchto agentur od některých požadavků by umožnilo vyšší flexibilitu a napomohlo k větší různorodosti v populaci ratingových agentur, která je základem pro větší různorodost názorů⁽⁴⁷⁾. Pokud by taková výjimka pro menší ratingové agentury byla zvažována v kontextu procedury spolurozhodování, bylo by nutné zajistit, aby větší ratingové agentury této výjimky nezneužívaly rozdělením své činnosti do více menších agentur. ECB by rovněž uvítala provedení hodnocení dopadů uplatňování navrhovaného nařízení, pokud jde o míru koncentrace na ratingovém trhu⁽⁴⁸⁾.

Zřízení archivu CESR

13. Navrhované nařízení stanoví, že ratingové agentury zpřístupňují v archivu zřízeném CESR „informace o své historické výkonnosti a informace o dřívějších ratingových činnostech“⁽⁴⁹⁾. ECB je připravena být Komisi a CESR nápomocna při zřizování tohoto archivu, neboť ten bude mít význam i pro výkon činnosti ESCB. Je třeba nalézt rovnováhu mezi rozsahem informací vyžadovaných pro potřeby uživatelů a náklady spojenými s plněním této povinnosti na straně ratingových agentur.

ECB předkládá následující doporučení. Zaprvé by jasnosti textu mohlo být ku prospěchu rozdělení i) ustanovení týkajících se požadavku na zveřejňování informací ratingovými agenturami a ii) ustanovení, která se vztahují ke zřízení archivu ze strany CESR a povahy údajů a informací, které v něm mají být uchovávány, do dvou samostatných ustanovení navrhovaného nařízení. Zadruhé, je žádoucí blíže specifikovat, jaký typ údajů a informací má být v archivu zpřístupněn. ECB vychází z toho, že informace uložené v archivu mají mj. zahrnovat „údaje o historických podílech selhání u jednotlivých ratingových kategorií“⁽⁵⁰⁾. Zatřetí, je třeba blíže zkoumat otázky, jako jeshromažďování

⁽⁴⁴⁾ Viz návrh Komise na vydání směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokud jde o banky přidružené k ústředním institucím, některé položky kapitálu, velkou angažovanost, režimy dohledu a krizové řízení (KOM(2008) 602 v konečném znění) z 1. října 2008. K dispozici na www.eur-lex.europa.eu

⁽⁴⁵⁾ Stanovisko ECB CON/2009/17 z 5. března 2009 na žádost Rady Evropské unie k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokud jde o banky přidružené k ústředním institucím, některé položky kapitálu, velkou angažovanost, režimy dohledu a krizové řízení. Viz odst. 13 a 14 cit. stanoviska a pozměňovací návrh č. 5.

⁽⁴⁶⁾ Viz čl. 18 navrhovaného nařízení.

⁽⁴⁷⁾ Viz příspěvek Eurosystemu, s. 4.

⁽⁴⁸⁾ To by si vyžádalo změnu článku 34 navrhovaného nařízení.

⁽⁴⁹⁾ Viz čl. 9 odst. 2 navrhovaného nařízení.

⁽⁵⁰⁾ Podle navrhovaného nařízení ratingová agentura zveřejňuje tyto informace, stejně jako informace o tom, zda se podíly selhání u těchto kategorií postupem doby změnilly, každých šest měsíců (Příloha I, oddíl E, část II, bod 1 navrhovaného nařízení).

těchto informací ze strany CESR, podmínky jejich uchování, správa archivu, přístup k informacím v archivu uloženým či možné budoucí změny požadavků týkajících se archivu nebo ratingových agentur. To by si mohlo vyžádat zařazení podrobnějších ustanovení anebo rozšíření ustanovení o komitologii v navrhovaném nařízení, aby bylo možné přijmout technická opatření, která by konkretizovala zásady platné pro organizaci a fungování archivu. CESR by také měl přezkoumat možné synergie s jinými iniciativami v tomto směru. Začtvrté, vytvoření archivu by mělo zajistit dostupnost „příslušných standardizovaných údajů o výkonnosti ratingových agentur, které umožní účastníkům trhu srovnání v rámci celého odvětví“⁽⁵¹⁾. ECB doporučuje dát CESR mandát k tomu, aby sestavoval statistiku sledující historickou výkonnost ratingových agentur a periodicky svá zjištění zveřejňoval. ECB též navrhuje, aby byly výše zmíněné údaje strukturovány a uchovávány ve srovnatelném formátu, který by identifikoval cenné papíry a jejich ratingy na úrovni nástroje a emitenta podle mezinárodního identifikačního čísla cenného papíru (ISIN) pro emise a standardizovaného identifikátoru pro emitenty. Dále je třeba zajistit, aby investoři byli lépe schopni posoudit úvěrové riziko svých portfolií, tzn. aby mohli odvozovat závěry na základě statistických provázaností, jako je korelace mezi kategoriemi ratingů ve vztahu k různým typům hodnocených subjektů či nástrojů.

Dodatečné právní a technické připomínky

14. V navrhovaném nařízení je ratingová kategorie vymezena jako „ratingový symbol, který se používá k identifikaci odlišných ratingů pro každou třídu ratingů, aby bylo možné rozlišovat různé rizikové parametry různých typů hodnocených subjektů, emitentů a finančních nástrojů“⁽⁵²⁾. Navíc navrhované nařízení vyžaduje, aby ratingová agentura poskytovala tu „třídu ratingů, pro kterou se chce (ratingová agentura) registrovat“⁽⁵³⁾. Tato ustanovení by mohla být dále zjednodušena, jak se navrhuje v příloze tohoto stanoviska.
15. Navrhované nařízení stanoví, že ratingová agentura sleduje své ratingy a „v případě potřeby“ je přezkoumává⁽⁵⁴⁾. Určení minimální frekvence, s jakou jsou ratingové agentury povinny ratingy přezkoumávat, by dále posílilo tuto jejich povinnost pravidelně a aktivně sledovat všechny ratingy, které v minulosti vydaly. ECB proto doporučuje, aby byla stanovena minimálně roční frekvence přezkumu. Navrhované nařízení rovněž stanoví, že při změně ratingových metodik ratingová agentura „přehodnotí všechny ratingy, které byly na těchto metodikách, modelech nebo předpokladech založeny“⁽⁵⁵⁾. ECB navrhuje upřesnit, že se tato povinnost týká pouze ratingů, které se stále používají.
16. Nezávislí nevykonní členové správních nebo dozorcích rad hrají klíčovou roli při zajišťování nezávislosti a kvality ratingů. Navrhované nařízení stanoví, že tito nevykonní členové mají zvláštní úkol zajistit, že nedojde k žádným střetům zájmů, a sledovat soulad s předpisy a řídicí procesy, včetně zajišťování účinnosti funkce přezkumu⁽⁵⁶⁾. Funkce přezkumu spočívá v periodickém přezkumu metodik a modelů, které ratingová agentura používá, významných změn metodik a jejich vhodnosti pro hodnocení nových finančních nástrojů⁽⁵⁷⁾. S ohledem na význam těchto úkolů navrhuje ECB, aby žádost o registraci obsahovala také informace o nezávislých nevykonných členech správní nebo dozorcí rady⁽⁵⁸⁾.
17. Navrhované nařízení vyžaduje, aby ratingová agentura uchovávala záznamy, které vymezují příslušná práva a povinnosti ratingové agentury a hodnoceného subjektu „nejméně po dobu trvání vztahu s tímto hodnoceným subjektem“⁽⁵⁹⁾. ECB navrhuje, aby byla tato povinnost dále rozšířena na dobu nejméně dvou let po skončení vztahu s hodnoceným subjektem, aby tak bylo na základě požadavku příslušných orgánů případně možné provést přezkum *ex post*⁽⁶⁰⁾.

⁽⁵¹⁾ Odstavec 2.5.4 důvodové zprávy.

⁽⁵²⁾ Viz čl. 3 odst. 1 písm. f). Viz též poslední věta 24. bodu odůvodnění navrhovaného nařízení a odkaz na „podvýbor specializující se na oblast ratingu ve všech kategoriích aktiv hodnocených ratingovými agenturami“.

⁽⁵³⁾ Viz příloha II, bod 4 navrhovaného nařízení.

⁽⁵⁴⁾ Viz čl. 7 odst. 4.

⁽⁵⁵⁾ Viz čl. 7 odst. 5 písm. c).

⁽⁵⁶⁾ Viz příloha I, oddíl A, bod 2, pátý pododstavec.

⁽⁵⁷⁾ Viz příloha I, oddíl A, bod 7, první pododstavec navrhovaného nařízení.

⁽⁵⁸⁾ Viz příloha II navrhovaného nařízení.

⁽⁵⁹⁾ Viz příloha I, oddíl B, bod 9.

⁽⁶⁰⁾ Srovnej příloha I, oddíl B, bod 8 navrhovaného nařízení.

18. Mělo by znovu zhodnotit, zda navrhovaná pravidla zakazující zaměstnancům, jež se přímo podíleli na zpracování ratingů, přijmout pozici u hodnoceného subjektu jsou dostatečně přísná na to, aby takovým případům skutečně zamezila či je omezila. Proto se navrhuje, aby zaměstnanci, kteří se přímo podílejí na zpracování ratingů, nesměli přijmout žádnou klíčovou řídicí pozici u hodnoceného subjektu po dobu 18 (namísto šesti) měsíců od data vydání příslušného ratingu ⁽⁶¹⁾.
19. Výraz „vydaný dluhový nástroj“ by měl být nahrazen výrazem „finanční nástroj“ ⁽⁶²⁾.
20. Ve zprávě o transparentnosti má ratingová agentura každoročně zveřejňovat finanční informace o svých tržbách v členění na honorář za rating a za služby s ratingem nesouvisející s podrobným popisem obou skupin ⁽⁶³⁾. V navrhovaném nařízení by se měl odrazit i požadavek uvést, v jakém rozsahu tyto „služby nesouvisející s ratingem“ představují „doplňkové služby“ ⁽⁶⁴⁾.

Pozměňovací návrhy

Pokud by výše uvedené připomínky vedly ke změnám v navrhovaném nařízení, jsou v příloze obsaženy návrhy příslušných změn.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 21. dubna 2009.

Prezident ECB
Jean-Claude TRICHET

⁽⁶¹⁾ Viz příloha I, oddíl C, body 6 a 7 navrhovaného nařízení.

⁽⁶²⁾ Viz příloha I, oddíl E, část II, bod 2, poslední pododstavec.

⁽⁶³⁾ Viz příloha I, oddíl E, část III, bod 7 navrhovaného nařízení.

⁽⁶⁴⁾ Viz příloha I, oddíl B, bod 4.

PŘÍLOHA

Pozměňovací návrhy

Text navrhovaný Komisí ⁽¹⁾	Změny navrhované ECB ⁽²⁾
---------------------------------------	-------------------------------------

Změna č. 1

Nový bod odůvodnění 2a

„Žádný text“	„Toto nařízení by se nemělo žádným způsobem dotýkat práva Evropské centrální banky (ECB) a národních centrálních bank členských států, které přijaly euro (dále jen ‚Eurosystém‘), ani práv národních centrálních bank členských států, které nepřijaly euro, podle vnitrostátní legislativy vymezit postupy, pravidla a kritéria k zajištění požadavku, aby aktiva způsobilá pro účely operací měnové politiky splňovala vysoké úvěrové standardy, případně stanovit podmínky pro používání ratingů při operacích centrální banky.“
--------------	--

Odůvodnění – viz odstavec 5 stanoviska

Změna č. 2

Nový bod odůvodnění 2b

„Žádný text“	„Interní ratingové systémy národních centrálních bank ESCB mohou být vyňaty z působnosti tohoto nařízení za podmínky, že ratingy zpracované těmito systémy splňují kritéria stanovená tímto nařízením. Validace těchto interních systémů ze strany ECB pro účely operací měnové politiky Eurosystému by měla představovat záruku, že systémy splňují podmínky, které jsou rovnocenné požadavkům tohoto nařízení a zajišťují nezávislost a integritu ratingových činností. V ostatních případech by měly národní centrální banky ESCB požádat o výjimku Komisi. Komise rozhodne po konzultaci s ECB, tak aby bylo zajištěno jednotné uplatňování kritérií pro udělování výjimek.“
--------------	--

Odůvodnění – viz odstavce 6 a 7 stanoviska

Změna č. 3

Článek 2

„2. Toto nařízení se nevztahuje na soukromé ratingy. Nevztahuje se na ratingy vydávané veřejnými orgány, jejichž ratingy se nezveřejňují a nejsou placeny hodnoceným subjektem.“	„2. Toto nařízení se nevztahuje na: <ul style="list-style-type: none"> a) soukromé ratingy. Nevztahuje se na ratingy vydávané veřejnými orgány, jejichž ratingy se nezveřejňují a nejsou placeny hodnoceným subjektem. Zpracovávají se na základě individuálních objednávek a poskytované výlučně osobám, které si je objednaly, s tím, že tyto ratingy nejsou určeny ke zveřejnění ani k distribuci na základě předplatného;
--	--

Text navrhovaný Komisí ⁽¹⁾	Změny navrhované ECB ⁽²⁾
	<p>b) ratingy vydávané centrálními bankami, které splňují následující podmínky:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) nejsou placeny hodnoceným subjektem; ii) nejsou zveřejněny; iii) jsou vydány v souladu s podmínkami, které jsou rovnocenné požadavkům tohoto nařízení a zajišťují odpovídající integritu a nezávislost ratingových činností; platí, že se o takový případ jedná tehdy, pokud byl rating zpracován interním ratingovým systémem národní centrální banky, který ECB validovala pro účely operací měnové politiky Eurosystemu a který je uveden na seznamu zveřejněném na internetových stránkách ECB. <p>3. Národní centrální banka ESCB, která vydává ratingy, jež splňují kritéria uvedená výše v odst. 2 písm. b), ale jejíž interní ratingový systém nebyl validován ECB, požádá o vynětí z působnosti tohoto nařízení Komise. V zájmu jednotného uplatňování ustanovení odst. 2 písm. b) Komise před přijetím takového rozhodnutí konzultuje s ECB.</p> <p>Komise na svých internetových stránkách zveřejňuje seznam centrálních bank, kterým byla výjimka udělena.</p> <p>4. Ratingová agentura, která má zájem být uznána za způsobilou externí ratingovou agenturu ve smyslu směrnice 2006/48/ES musí být registrována jako ratingová agentura podle tohoto nařízení s výjimkou případu, kdy vydává pouze ratingy vymezené v odst. 2.</p> <p>5. Pro účely odstavců 1 a 2 se rating považuje za zveřejněný, pokud k němu mají za stejných podmínek přístup potenciální uživatelé a je umožněno jeho řádné posouzení veřejností.“</p>

Odůvodnění – viz odstavce 4, 6, 7 a 8 stanoviska

Změna č. 4

Čl. 3 odst. 1

<p>„f) ‚ratingová kategorie‘ znamená ratingový symbol, který se používá k identifikaci odlišných ratingů pro každou třídu ratingů, aby bylo možné rozlišovat různé rizikové parametry různých typů hodnocených subjektů, emitentů a finančních nástrojů;“</p>	<p>„f) ‚ratingová kategorie‘ znamená ratingový symbol ukazatel, který se používá v rámci klasifikačního systému definovaného ratingovou agenturou pro každý typ hodnoceného subjektu, emitenta nebo nástroje k měření identifikaci odlišných ratingů pro každou třídu ratingů, aby bylo možné rozlišovat různé rizikové parametry různých typů hodnocených subjektů, emitentů a finančních nástrojů; ratingu, jež odpovídá relativním rizikovým parametrům hodnoceného subjektu, emitenta nebo nástroje, a který je vyjádřen symboly, čísly nebo jiným označením;“</p>
---	--

Odůvodnění – viz odstavec 14 stanoviska

Změna č. 5

Článek 7

<p>„Metodiky ratingového hodnocení</p> <p>1. Ratingová agentura zveřejňuje metodiky, modely a klíčové předpoklady, které používá při zpracování ratingu.</p>	<p>„Metodiky ratingového hodnocení</p> <p>1. Ratingová agentura zveřejňuje metodiky, modely a klíčové předpoklady, které používá při zpracování ratingu, a kvalitativní a kvantitativní faktory, na nichž jsou její metodiky založeny.</p>
--	--

Text navrhovaný Komisí ⁽¹⁾	Změny navrhované ECB ⁽²⁾
<p>...</p> <p>4. Ratingová agentura sleduje ratingy a v případě potřeby své ratingy přezkoumává. Ratingová agentura zavede interní opatření pro sledování vlivu změn makroekonomických podmínek a podmínek na finančních trzích na ratingy.</p> <p>5. Při změně ratingových metodik, modelů nebo klíčových předpokladů ratingová agentura:</p> <p>...</p> <p>c) přehodnotí všechny ratingy, které byly na těchto metodikách, modelech nebo předpokladech založeny.“</p>	<p>...</p> <p>4. Ratingová agentura sleduje ratingy a v případě potřeby své ratingy přezkoumává. Takový přezkum je povinna provést minimálně jedenkrát ročně. Ratingová agentura zavede interní opatření pro sledování vlivu změn makroekonomických podmínek a podmínek na finančních trzích na ratingy.</p> <p>5. Při změně ratingových metodik, modelů nebo klíčových předpokladů ratingová agentura:</p> <p>...</p> <p>c) přehodnotí všechny používané ratingy, které byly na těchto metodikách, modelech nebo předpokladech založeny.“</p>

Odůvodnění – viz odstavce 4 a 15 stanoviska

Změna č. 6

Čl. 9 odst. 2

<p>„2. Ratingové agentury zpřístupňují v archivu zřízeném CESR informace o své historické výkonnosti a informace o dřívějších ratingových činnostech. Archiv je přístupný pro veřejnost.“</p>	<p>„2. Ratingové agentury zpřístupňují v archivu zřízeném CESR informace o své historické výkonnosti a informace o dřívějších ratingových činnostech. Archiv je přístupný pro veřejnost.“</p>
---	---

Odůvodnění – viz odstavec 13 stanoviska

Změna č. 7

Nový článek 9a

<p>„Žádný text“</p>	<p>„Archiv CESR</p> <p>1. Ratingové agentury zpřístupňují v archivu zřízeném CESR informace o své historické výkonnosti (včetně údajů o historických podílech selhání u jednotlivých ratingových kategorií) a informace o dřívějších ratingových činnostech.</p> <p>2. Archiv je přístupný veřejnosti.</p> <p>3. V zájmu jednotného uplatňování ustanovení odstavců 1 a 2 přijme Komise prováděcí opatření v souladu s postupem určeným v čl. 33 odst. 3.</p> <p>Komise blíže určí zejména:</p> <ul style="list-style-type: none"> — typ údajů a informací, které budou v archivu zpřístupněny, — jaké období mají údaje a informace o historické výkonnosti pokrývat, — v jakých lhůtách mají být tyto informace zpřístupněny, — podmínky uchování těchto údajů a informací,
---------------------	---

Text navrhovaný Komisí ⁽¹⁾	Změny navrhované ECB ⁽²⁾
	<p>— formát, v nichž mají být tyto údaje a informace sdělovány a předávány,</p> <p>— opatření týkající se správy archivu,</p> <p>— podmínky přístupu do archivu.</p> <p>4. Na základě informací obsažených v archivu CESR sestavuje statistiky pro účely sledování historické výkonnosti ratingů. Sestavené statistiky CESR periodicky zveřejňuje.</p> <p>5. CESR bere v úvahu možné synergie s jinými iniciativami v této oblasti.“</p>

Odůvodnění – viz odstavec 13 stanoviska

Změna č. 8

Čl. 18 odst. 2

„2. CESR do (do jednoho roku od vstupu tohoto nařízení v platnost) vydá pokyny pro:“	„2. CESR do (do jednoho roku od vstupu tohoto nařízení v platnost) a po konzultaci s Evropským výborem orgánů bankovního dohledu a s Evropským výborem orgánů doзору nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním vydá pokyny pro:“
--	---

Odůvodnění – viz odstavec 11 stanoviska

Změna č. 9

Nový článek 23a

„Žádný text“	<p>„Výměna informací</p> <p>1. Příslušné orgány si bez zbytečného odkladu navzájem poskytují informace potřebné pro účely plnění jejich povinností podle tohoto nařízení.</p> <p>2. Příslušné orgány mohou předávat informace, včetně informací důvěrné povahy, příslušným orgánům zodpovědným za provádění dohledu nad institucemi vyjmenovanými v čl. 2 odst. 1 a centrálním bankám ESCB, jsou-li tyto informace významné pro plnění jejich úkolů, včetně provádění měnové politiky, dohledu nad platebními a zúčtovacími systémy a systémy vypořádání obchodů s cennými papíry a ochrany finanční stability; stejně tak nemůže být těmto orgánům či centrálním bankám bráněno, aby příslušným orgánům sdělovaly významné informace, které jsou pro ně nezbytné při plnění úkolů stanovených jim tímto nařízením.“</p>
--------------	---

Odůvodnění – viz odstavec 11 stanoviska

Text navrhovaný Komisí ⁽¹⁾	Změny navrhované ECB ⁽²⁾
---------------------------------------	-------------------------------------

Změna č. 10

Nový čl. 33 odst. 3

„Žádný text“	„3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 uvedeného rozhodnutí, a to za podmínky, že prováděcí opatření přijatá v souladu s takovým postupem nemění podstatná ustanovení tohoto nařízení.“
--------------	--

Odůvodnění – viz odstavec 13 stanoviska

Změna č. 11

Příloha I, oddíl B, odstavec 9

„9. Záznamy, které vymezují příslušná práva a povinnosti ratingové agentury a hodnoceného subjektu nebo jeho spřízněných třetích stran na základě dohody o poskytování služeb, jsou uchovávány nejméně po dobu trvání vztahu s tímto hodnoceným subjektem nebo jeho spřízněnými třetími stranami.“	„9. Záznamy, které vymezují příslušná práva a povinnosti ratingové agentury a hodnoceného subjektu nebo jeho spřízněných třetích stran na základě dohody o poskytování služeb, jsou uchovávány nejméně po dobu trvání dvou let po skončení vztahu s tímto hodnoceným subjektem nebo jeho spřízněnými třetími stranami.“
--	---

Odůvodnění – viz odstavec 17 stanoviska

Změna č. 12

Příloha I oddíl C bod 7

„7. Zaměstnanci, kteří se přímo podílejí na zpracování ratingů, nepřijmou klíčovou vedoucí pozici v hodnoceném subjektu nebo jeho spřízněné třetí straně dříve než po uplynutí 6 měsíců od provedení ratingu.“	„7. Zaměstnanci, kteří se přímo podílejí na zpracování ratingů, nepřijmou klíčovou vedoucí pozici v hodnoceném subjektu nebo jeho spřízněné třetí straně dříve než po uplynutí 6 18 měsíců od provedení ratingu.“
--	---

Odůvodnění – viz odstavec 18 stanoviska

Změna č. 13

Příloha I oddíl E část II bod 2

„ ... Pro účely bodu 2 prvního pododstavce znamená klient společnost, její dceřiné společnosti a přidružené společnosti, v nichž společnost drží více než 20 % podíl, jakož i veškeré jiné subjekty, pro které jménem klienta vyjednala strukturování vydaného dluhového nástroje, přičemž byl ratingové agentuře přímo či nepřímo zaplacen honorář za rating tohoto dluhového nástroje.“	„ ... Pro účely bodu 2 prvního pododstavce znamená klient společnost, její dceřiné společnosti a přidružené společnosti, v nichž společnost drží více než 20 % podíl, jakož i veškeré jiné subjekty, pro které jménem klienta vyjednala strukturování vydaného dluhového finančního nástroje, přičemž byl ratingové agentuře přímo či nepřímo zaplacen honorář za rating tohoto dluhového finančního nástroje.“
--	--

Odůvodnění – viz odstavec 19 stanoviska

Text navrhovaný Komisí ⁽¹⁾	Změny navrhované ECB ⁽²⁾
---------------------------------------	-------------------------------------

Změna č. 14

Příloha II

„4. třída ratingů, pro kterou se chce ratingová agentura registrovat;“	„4. třída typ ratingů, pro který se chce ratingová agentura registrovat;“
--	---

Odůvodnění – viz odstavec 14 stanoviska

Změna č. 15

Příloha II nový bod 7a

„Žádný text“	„ Informace o nezávislých nevýkonných členech správní nebo dozorčí rady; “
--------------	---

Odůvodnění – viz odstavec 16 stanoviska

⁽¹⁾ Přeskrtnutým písmem je vyznačen text, který ECB navrhuje vypustit.

⁽²⁾ Tučným písmem je vyznačen nový text, který ECB navrhuje vložit.